

Em Xưa Tóc Lộng Trắng Lòng Gió Thơm

Em đang bước chậm trong vườn
hình như em chậm hơn sương đang về?

Thương sao là mái tóc thề
hình như em phủ hết lẽ cỏ hoa!
Thương ơi nhớ lắm em à
dừng cho anh ngắm nụ hoa đi mình...
Có con chim đậu trên cành
hình như nó đứng đó nhìn em đi...

Mười năm rồi chẳng đâu quê
Chẳng đâu điểm tựa vai kề cạnh vai...
Mưa Tùng Nghĩa chắc còn bay?
Đèo Prenn chắc còn hai cây đào?

Con chim hồi nãy rồi sao
Nó nhìn em bước, nó chào em không?
Phải chi về được anh bỗng
em xưa tóc lộng trắng lòng gió thơm...
Một vòng tay một vòng ôm
đôi môi em đỏ cái hồn anh xanh!
Em đang bước, đừng bước nhanh
chờ anh nối vận cho thành bài thơ...

*Mười năm rồi, nói trong mơ
núi như muốn ngã, rừng hồ hững hờ!*

Trần Vấn Lệ